

boden og ud for Kornørringsmagasinet, de to Steder, hvor Bolværkerne skulle flyttes ud. Hvad dernæst Ekspropriationen angaar, kan jeg ikke tænke mig, at den egentlig skulde løbe op til noget betydeligt. Paa Loldboden vil der jo ikke blive Tale om Ekspropriation og heller ikke paa Strækningen Syd for Loldboden indtil Kornørringsmagasinet. Der vil altsaa formentlig kun blive eksproprieret ud for Kornørringsmagasinet, og der vil jo, hvis dette Forslag føres igennem, blive en betydelig bredere Kajplads end nu, hvilket bliver en Fordel for Kornørringsmagasinet. Fremdeles vil der blive sat Stenbolværk i Stedet for Træbolværk, og Vedligeholdelsen vil derfor fremtidig blive noget mindre. Om det altsaa end er et temmelig betydeligt Beløb, der forlanges, mener jeg, at det ikke er uoverkommeligt og heller ikke saa stort, at man af Hensyn dertil bør vige tilbage for denne Udgift.

Jeg har nok hørt den Udtalelse fremat, at det, efter at Frihavnen er bleven anlagt, ikke vil være af saa stor Betydning for Landboerne at faa dette Vanejor, idet man siger som saa: Nu have vi jo Vanejor til Frihavns Pakhuse; vi kunne altsaa oplægge vore Varer der og transportere dem direkte pr. Jærnbane. Men jeg tror ikke, at denne Opfattelse holder Stik. Sagen er, at Handelen foregaar ikke nu som i ældre Tider, da Købmændene købte deres Varer, betalte dem og lagde dem op i Pakhuse. Nej, Handelen foregaar nu saaledes, at i Reglen betales Varerne ikke; der aabnes i Bankerne Rembours paa disse store Skovladninger; naar Ladningspapirerne komme, betale Bankerne dem, og Varerne lægges saa undertiden op i Bankernes Navn, for saa vidt de ikke ere folgte fra Skib, og selv om de ikke oplægges i Bankernes, men i Importørernes Navn, ere Bankerne i Reglen Mellemmand ved Arrangeringen af Vaan paa Varerne. Det vil altsaa ses, at Bankerne have en meget væsentlig Stemme med Hensyn til disse Transaktioner. Men nu er Forholdet dette, at de forskellige Banker ere interesserede i de forskellige Pakhusanlæg. En Bank er interesseret i Frihavnen, en anden i Blaa Pakhus og Værjens Plads og en tredje i Kornørringsmagasinet, og Følgen heraf vil være, at de forskellige Banker ville søge at drage Varerne til de Pakhuse, de ere interesserede i. Man kan derfor ikke sige, at det er noget, som beror paa Landmændene eller Importørerne, hvor Varerne blive oplagte; det vil i mange Tilfælde i sidste Instans nærest komme til at bero paa Bankerne. Dertil kommer, at

det vil være umuligt for Frihavns Pakhuse tilnærmelsesvis at rumme de Mængder af Korn og Foderstoffer, der i de senere Aar ere blevene oplagte her i Kjøbenhavn, og der er derfor ingen Tvivl om, at Landboerne alligevel ville være henviste til at tage deres Varer fra de Pakhuse, som der nu er Tale om at lægge Spor til. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det høje Ting dette Lovforslag til velvillig Behandling.

Det. Hansen: Det kan ikke nægtes, naar man overvejer de Momenter, der fremstillede af den første ærede Taler (Carstensen), at det vil være en meget betydelig Besparelse, en Reduktion til omtrent Halvdelen, maaste ogsaa med Hensyn til Ekspropriationen, naar man accepterer det Projekt paa omtrent 300,000 Kr., der har foreligget for Kjøbenhavns Havneraad. Det ærede Medlem omtalte jo i Forbindelse dermed de Mlemper, som fremkomme ved det Projekt, hvorpaa dette Lovforslag er baseret, nemlig, at det ved en Bro afskærer den yderste Del af Nyhavn, hvorved den almindelige Brugbarhed deraf til den Anvendelse, den nu har, i væsentlig Grad forringes. Naar man kunde gennemføre Sagen for det halve og undgaa en meget væsentlig Mlempe, saa fortjener det dog vistnok nærmere Overvejelse, om man ikke skulde kunne komme ind paa det Forslag, der har foreligget for Havneraadet. Jeg antager, at det eventuelle Udvalg vil tage denne Sag under Overvejelse. Jeg er ikke saa lokaliseret, at jeg skal kunne udtale nogen Mening derom; men det forekommer ikke mig, at de Hensyn, som den ærede sidste Taler fremhævede mod et saadant Projekt, kunne være afgørende.

Jeg begærede nærmest Ordet for at fremhæve et Punkt, som jeg ved, at mange Købmænd her i Byen lægge Vægt paa, og i øvrigt et Punkt, der ikke alene er af Interesse for Kjøbenhavns Købmænd, men, som den ærede sidste Taler ogsaa berørte, maaste nok saa meget interessere de Landboere, der forsynes gennem Kjøbenhavns Havn, navnlig med Foderstoffer. Det er, at naar denne Kjøbenhavnske Havnebane paa en Maade bliver en Ringbane, det vil sige, bliver ført helt igennem, saaledes at den med den ene Ende gaar ind i Frihavnen og med den anden Ende løber ind til Hovedbanegaarden, og at man altsaa fra hvilket som helst Punkt paa Havnebanen kan komme enten til Frihavnen og videre til Hovedbanegaarden eller Syd om Loldboden til Hovedstationen, saa maatte der sørges for, at Fragttaksterne blive ensartede og ligelige, hvad enten man